

Universitätsbibliothek Paderborn

De Vetere Clerico, Monacho, Clerico-Monacho, Libri Tres

Primus veterem habitum: Secundus conuictum ac disciplinam: Tertius honores ac priuilegia describit

De Clerici, Monachi Vetere Institvto. Liber Primvs - Distinctus in tres Partes. In quibus, praeter veterem eorum habitu[m], multa quoque inserta de veste veterum laicorum. Breuiterq[ue] explicata singulorum origo, & antiquitas.

Landmeter, Laurentius

Lovanii, 1626

Cap. XX. Scapulare Græcis Analabus. Quid Ependytes. Quid Eraciectes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11007

(inquit) *superinduitur textum pectorale thoraci simile*. Vnde errare colliguntur qui Mosaica superhumeralia communibus monachorum scapularibus compararunt, neque enim illa aut vestem stringunt, aut corpus ambiunt, aut aliquo modo thoracem tunicamve referunt. Licet hoc cum superhumerali Mosaico habeant commune, quod *duas iunctas oras habeant in utroque latere summitatum*, & quod duobus humeralibus vt loquitur Sixtus Senen. aut duabus exomidibus vt loquuti Interpretes 70. Humeros pectusque tegat.

CAPVT XX.

Scapulare Græcis Analabus. Quid Ependytes. Quid Eraciestes.

*Doctrin.
1. de
Abre-
vian.*

Scapulare Græci Analabum vocant, vt videre est in Græcorum Enchologio, & apud Dorotheum Abbatem. *Habitus noster (inquit) is est, Tunica absque manicis, Zona pellicea, analabus, cucullus*. Additque eius significationem,
Anala-

nalabus (inquit) *in modum Crucis ponitur*,
vt eo signo admoneatur monachus vocis
dominicæ, *Tolle Crucem tuam*.

Apud asceticos Scriptores frequen-
tius nominatur Ependytes. fallitur enim
Marius Victorius qui ea voce interulam
significari putauit: quæ iuxta omnes E-
pendytes vestis exterior. Et Interpres vitæ
S. Anthonij apud S. Hieronymum, (siue is
Hieronymus sit siue Euagrius.

nam adhuc sub Iudice lis est)

loquens de S. Anthonio, *lauit* (inquit) *E-
pendytem suam, id est scapulare*. licet enim
aliqui existiment interpretationem illam
ex margine irrepisse in textum, admit-
tunt tamen eam rectam esse & genuinam.

Ependyti apud S. Hieronymum in vi-
ta S. Hilarionis adiungitur *Eraciestes*.
Quam totam vocem quia non intellexit Eras-
mus obmisit, inquit Lindanus. Laborant-
que hodie Auctores in reddendâ huius vo-
cis significatione. Petrus Lansselius teste
Rosweida existimat legendum *Eriacestem*,
quasi lanam acu confutam. Ipse Rosweida

Apolog.
p. 2.

158 DE VETERE CLERICORVM
rem linquit indecisam. Lindanus putat le-
gendum fore Racidion, vel Racion, vt
detortum sit à græco *ῥακιν*. Vide quæ paul-
lò infrà ex aliâ occasione de hac voce fu-
mus dicturi.

C A P V T XXI.

*De Monachorum Zona. quid Symbolicè si-
gnificet.*

*Vide
Cassian.
lib. 1.
Instit.*

TVnicam cingebat Zona, quandoque
lanea, vt plurimum pëllicea : idque
veteri instituto. Sic enim cinctos refert
Scriptura Eliam & Iohannem Monacho-
rum Parriarchas. Et Acta S. Fulgentij, *Pel-
liceo cingulo, inquit, tanquam monachus
utebatur.*

*Suet. in
Iulic.*

De cinctura monuit Cassianus, *vt non
sit superior lumbis, est enim muliebre: neque
laxior vt tunica diffluat; ignauium enim est
& molle. etiam apud Gentiles. Vndè nota-
tus fuit Caius Cæsar quod esset fluxiore
cinctura. Ac inde emanauit Sylla dictum Op-
timates sapius admonentis, vt malè precin-
ctum*